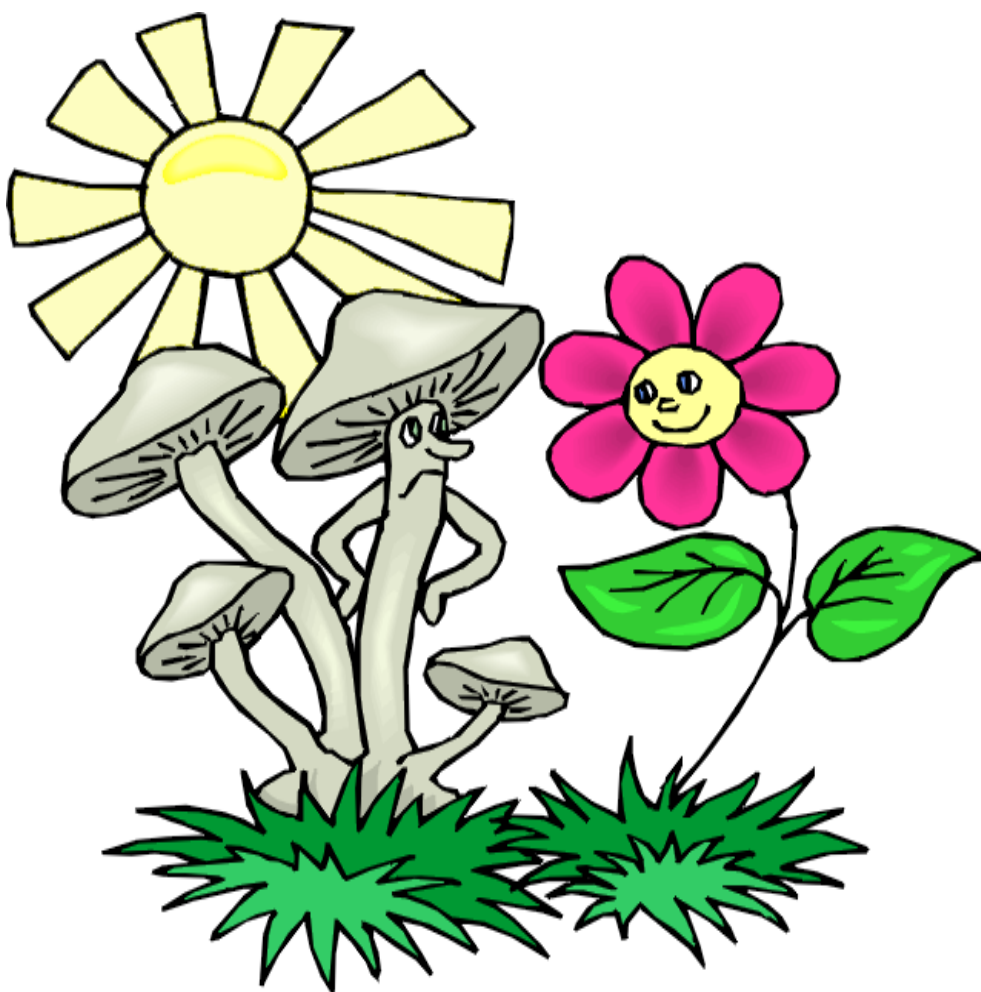

HEIJASTE

2/2005 27.5.2005

21. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Matti Tossavainen</i>	Mielen hallintaan saattaminen ja henkeen samastuminen	4
<i>Raimo Kujala</i>	Mitä ihmisen kasvu on ollut ja miten se on tässä ajassa mahdollista	11
<i>Antti Roine</i>	Miksi aika kuluu?	14
<i>Pertti Leinonen</i>	Mikä on mieli?.....	15

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Martti Vanninen
Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Seppo Niskanen
Aurinkoranta 6 B 22
00990 HELSINKI
Puh. (09) 694 7989
040 526 8283
seppo.niskanen@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
Laivalahdenkaari 15 A 17
00810 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.s.nurmi@luukeku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

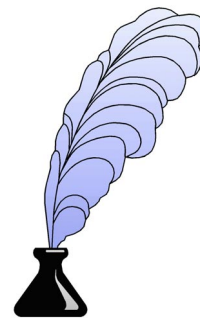
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2005 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.8.2005 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.fi
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.org
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1579A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Urantia-kirjan luettuani moni vakuuttuu sen sisäl- löstä perin pohjin. Lukijalla ajatukset muuttuvat, näköalat avartuvat, asioiden merkitykset syvenevät, arvot kohoavat uudelle tasolle, ja monimuotoiselle elämälle, omallakin kohdalla, löytyy ehkä uusia tarkoi- tuksia. Kirja on antanut vastauksia sellaisiin asioihin, että useimmat eivät olisi koskaan elämässään voineet kuvitella kykenevänsä esittämään edes niin suuria ky- symyksiä, joihin meille jo nyt paljastetaan vastaukset. Vaikeus ymmärtää kaikkea, mitä kirjassa kerrotaan, on hyvin luonnollista meille kaikille, mutta se yksin estää tuskin ketään vakuuttumasta annetun ilmoituk- sen sisällön aitoudesta. Ensimmäisiä kysymyksiä luki- jalla saattaa herätä omasta ikuisuuskohtalosta. Kirja tosin sanoo selkeästi, ettei siitä tarvitse kenenkään Ju- malan isyyteen uskovan olla huolissaan (mm. 2017:4 ja 71:3). Seuraavia ajatuksia lukijalle syntyy ehkä mui- den läheistensä ihmisten kohtalosta. Eli kiteytettynä: miten vien tätä saamaani ilosanomaa muille?

On varmaa, että mikään yksi tapa ei ole toisia pois- sulkevan ylivoimainen. Tarvitaan vain viisautta valita se oikea naru kulloiseenkin tilanteeseen. Ehdottomas- ti yleisin virhe, jonka meistä kaikki ovat kokeneet ker- ta toisensa jälkeen, on valita liian nopea tapa saada sa- nomansa perille. Jeesus valitsi toiminnallaan yleensä hitaimman tavan, joka pääsääntöisesti kantoi pysy- vimmän ja kestävimmän hedelmän. Jumalallinen il- moitus ihmiskunnalle on aina ollut hyvin väkevää lää- kettä, jonka siirtyminen kulttuuriin on kestänyt suku- polvia toisensa perään, ja vasta riittävästi laimennettu- na sitä on kyetty hyväksymään enenevässä määrin. Jeesuksenkaan tekemä ilmoitus ei tullut vahvistamaan olemassa olevia perinteitä, tapoja ja valta-asemia, ja siksi se oli aikalaisilleen liian suuri muutos hyväksyttä- väksi huolimatta siitä, että Jeesus itse oli opetustensa elävä esimerkki. *Urantia-kirja* poikkeaa aiemmista sii- näkin, että sen antama ilmoitus ei tekstinä laimene, kuten puhutut, nähdyt, muistellut ja uudelleen kirjoi- tetut asiat ajan myötä hakevat muotoaan. Siksi Uran- tia-ilmoituksen hyväksyminen saattaa massojen kes- kuudessa olla aiempaa hitaampaa, vaikka tekstin fyysi- nen leviäminen onkin nopeaa. Vastaanottokynnys voi olla korkea, mutta toisaalta heillä kaikilla on väärentä- mätön ilmoitus jatkuvasti saatavilla.

Ensimmäinen ja yleisin annetun ilmoituksen levi-

tystapa on myydä, antaa, lainata ja levittää itse kirjaa: kädestä käteen, kirjakauppoihin, kirjastoihin, oppilai- toksiin jne. Suuressa mittakaavassa tämä on lähinnä Urantia-säätiön toimikenttää; se huolehtii myös kään- nösten tuottamisesta maailman eri kielille. Tämä työ onkin hyvin organisoitu ja levitys hyvässä vauhdissa.

Toinen tapa on viedä sanomaa kuten lähetyssaar- naajat ennen aikaan. Tosin nykyaikana tiedonvälitys korvaa henkilökohtaiset viestinviejät tehokkuudellaan moninkertaisesti. Massoille puhujien väistämätön on- gelma on myös tahaton ja kohtuuttomuuksiin mene- vä asioiden henkilöityminen, tahtoivatpa he sitä tai ei- vät. Tämä tuli ongelmaksi jo Makiventa Melkisedekil- le (1022:3) ja myös Jeesuksen opetusten myöhemmil- le tulkinnoille (esim. 2066:5). Historia tuntee myös lu- kemattomia tapauksia, joissa henkilöitymistä on käy- tetty tahallaan egon suurentamiseen ja totuuden vää- ristämiseen. *Urantia-kirja* neuvoo sanan ”usko” mer- kitsevän mieluummin henkilökohtaista jumalasuhtet- ta kuin muille kerrottavaa opillista kannanottoa, eli ”*Onko sinussa uskoa? Pidä se silloin omanasi.*” [1091:6]

Kolmas tapa on levittää ”hengellistä tuoksua” eli olla itse esimerkillinen totuuden eläjä eikä vain puhu- ja. Tiedämme, että aito hyvyys ja lähimmäisenrakkaus on kuin vesi: se ei vahingoita ketään ja on kaikille siu- naukseksi. Se etsii ja hakeutuu luonnostaan aina sy- vimpiin ja alhaisimpiin paikkoihin. Virratessaan se huuhtelee, virvoittaa ja antaa elämää. Tinkimätön to- tuudelle pyhitetty elämä lieneekin levitystavoista yksi tehokkaimpia. On sanottu: mitä vähemmän puhut, si- tä enemmän sinua kuunnellaan, sillä monen on vaikea kuulla mitä sanot, koska se mitä olet viestii niin lujaa. Totuus puhuu puolestaan, sitä ei tarvitse selitellä. *Minkä tabansa väittämän puolustamisen tarve on kääntäen verrannollinen sen sisältämän totuuden määrään.* [557:14]

Vielä muuan tapa on ilmoittaa asioista järjestöllis- sellä auktoriteetilla. Tällaiset toimet saattavat ehkä joi- denkin harvojen keskuudessa edistää kunnioitusta, mutta tuskin koskaan aitoa hengellisyyttä ja omakoh- taista uskontoa. Järjestölliset julistukset, toimet ja säännöt ovat vain organisaation rakenteita, tai niillä luodaan sosiaalisia puitteita, eikä voi edes kuvitella niiden rakentavan minkään muotoista aitoa hengelli- syyttä. Jokaisen ryhmän tulisi erottaa selkeästi hengel- liset tavoitteensa ja toisaalta sosiaaliset ja poliittiset

tehtävänsä. Niiden sekoittamisesta seuraa helposti se, että tehdään sosiaalisia uudistuksia ja ajetaan poliittisia tarkoituksiperiä hengellisyyden nimissä ja siihen vedoten, ja samalla aito hengellisyys tärvätään maalliseen.

Jeesus toimi Roomassa siten, ettei hän siellä valitujen oppilaidensa virheellisiin käsityksiin puuttunut lainkaan, ei sanallakaan. Hän kuunteli kärsivällisesti heidän ehkä sekavaa filosofiaansa, ja aina kun huomasi totuuden pilkistävän esiin, hän alkoi valaista sitä kohtaa entistä selkeämmäksi, että se kasvaisi heidän mielessään ja samalla syrjäyttäisi luonnollisesti muut erheelliset käsitykset (1455:4).

Jeesus oli kaikessa totuudentyössään pääsääntöisesti ”anonyymi”. Varsinkaan ennen kastetta hän tuskin milloinkaan vetosi ”parempiin lähteisiin”, auktoriteetteihin tai muuhun, saadakseen sanomalleen uskottavuutta eikä myöhemmin julkisenkaan työn aikana halunnut korostaa itseään, vaan halusi olla yksinkertaisesti vain kaikkien ihmisten palvelija (1750:3). Nykyaikana voi olla hyvä mainita tietolähteenään *Urantia-kirja* nimeltä, mutta yhtä hyvin voi joissain tapauksissa olla viisasta jättää se yksityiskohta mainitsematta. Meidän teknis-taloudellis-sekulaarisessa kulttuurisamme voi viittaus annettuun Ilmoitukseen, ainakin epäsovasti tai epäsovavassa yhteydessä julkituotuna, kumma kyllä leimata puhujan nopeasti ”tiettyyn ryh-

mään”, jonka jälkeen häneen ja kerrottuihin opetukseen saatetaan suhtautua suotta asenteellisesti, varsinkin jos kuulijalla ei ole vielä totuuden nälkää. Pelkkä tiedonhalu motivoi tuskin ketään tutustumaan kirjaan, jonka alkuperäkin on lukijalle uskon asia. On henkilöitä, joille totuuden tulkinta on arvokkaampi kuin tiedon lähde, ja runsaasti myös päinvastaisia tapauksia. Jeesus opetti: *Ette voi opettaa syvällisiä hengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain libasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät hengestä, ennen kuin koettatte opettaa heille korkeampia hengen teitä. Älkää ryhtykö näyttämään ihmisille temppelin ibanuuksia ennen kuin olette ensin vieneet heidät temppeliin. Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikina ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta.* [1592:6]

Urantia-seura vie kirjan sanomaa perille vapaaehtoisvoimin ja organisaationa tavalla, joka poikkeaa monessa suhteessa yksilöiden käyttämisestä menetelmästä. Seura on sosiaalinen lukijapalveluorganisaatio, vaikka omaakin hengellisen tarkoituksiperän. Seura järjestää palveluita ja tilaisuuksia, joihin kaikki ovat tervetulleita. Kutsuja ei eritellä, ja niitä on vain yhdenlaisia: kaikille avoin tervetuloa-kutsu!

Nähdään kesäpäivillä!

Tapio Talvitie

Mielen hallintaan saattaminen ja henkeen samastuminen

MATTI TOSSAVAINEN

ESITELMÄ HELSINGIN KESKUSTELUTILAISUUDESSA 11.12.2004

Mielen ja hengen edistymisen esimerkki

Meillä on verraton esimerkki kuolevaisesta, joka edistyi pitkälle hänelle ihmisenä kuuluneesta tehtävässä saada aineellinen ja kuolevainen mieli hallintaansa, ja hänen sisimmässään asunut Suuntaaja saavutti suurenmoisia tuloksia tämän samaisen ihmisälän nostamisessa entistä korkeammalle ja sen hengellisessä valloittamisessa. [1424:4] Hän vei päätökseen hänelle kuolevaisena kuuluneen tehtävän mielen ymmärtämisen ja persoonallisuuden hallinnan keuhkien saavuttamisesta. [1493:3] Lopulta hän oli päässyt ihmisen evoluutionmukaisen kehityskaaren huipulle kaikessa sellaisessa, jossa oli kysymys mielen hallintaansaamisesta ja itsensä henkeen-samastamisesta. [1511:1].

Tiedämme tämän verrattoman kuolevaisen olleen Jeesus Nasaretilainen. Vaikka Jeesuksen elämä ei ol-

lutkaan tarkoitettu yksityiskohtaiseksi esimerkiksi kuolevaisille, hänen tapansa elää mainen elämä antaa virikkeitä mielelle ja hänen opetuksensa Isästä kiihokkeitä kasvaa kohti hengen hallitsevaa asemaa. Siten kuolevaisen fyysisen elämän aikana aineellisuus, miellisyys ja hengellisyys kietoutuvat toisiinsa tavoitteena vapautua aineellisuuden pauloista, saattaa mieli hallintaan ja samastua pysyvästi henkeen: ylösnousemuksen edellytykset luodaan näin aineellisudesta käsin.

Elämän perustavoite

Ihmisen perustavoite on löytää Jumala ja lopullisena päämääränä tulla hänen kaltaisekseen. Mutta sitä ennen ihmisen on ymmärrettävä, että Jumala on jo löy-

tänyt ihmisen, että Isä elää ihmisen sisimmässä, että Isä elää myös kaikkien muiden ihmisten sisimmässä, että näin muodostuvat edellytykset keskinäiseen rakkaudesta osoittavaan kanssakäymiseen ja että viimein vähitellen hän, kuolevainen, voi täydellistyneenä saapua Paratiisiin Isän luo. Ylösnousemusmatka on Isän tuntemisen kartuttamista ja elämä finaliittina Isän jakamista muille ylösnousemusolevaisille. Mutta ennen kun ihminen löytää Isän itsestään, hänellä täytyy olla fyysinen keho, lahjaksi saatu toimiva mieli, persoonallisuus ja Ajatuksensuuntaaja. Lisäksi tahtoa käyttävän, persoonallisuutta ilmentävän mielen on tehtävä ensimmäinen moraalinen päätös, joka yhdessä Suuntaajan kanssa synnyttää sielun. Juuri sielu on uskollisesti heijastava kuolevaisen mielen hallinnan tasoa ja henkeen samastumista luoden kypsytävän aineettoman entiteetin, jolla on kyky nousta Isän luo, mikäli kuolevainen niin päättää. Ja tuo päättäminen on samaa kuin samastuminen Isän tahtoon, halu tulla vähitellen Isän kaltaiseksi.

Finiittinen ja infiniittinen: osan ja kokonaisuuden riippuvuus toisistaan

Katsottaessa kokonaisuutta, johon kuuluvat Jumala Isä, Paratiisi ja fyysinen maailmankaikkeus, havaitaan mielenkiintoinen piirre: Absoluuttisessa täydellisyydessä oleva Isä, infiniittisyydessään rajoittamaton, on eriyttänyt kokonaisuudesta osan, joka on ali-infiniittinen, aliabsoluuttinen, rajallinen ja monessa suhteessa vajavainen. Siten kokonaisuus sisältää sekä finiittisen että infiniittisen. Luoja Jumala on nähnyt tarpeelliseksi eriyttää finiittisyys infiniittisyydestä ja samalla hyväksyä se mahdollisuus, ettei täydellisyyttä esiinny finiittisyydessä, ennen kuin järjestelmät ovat saavuttaneet Valon ja Elämän aikakauden. Finiittisyyden luodessaan tai rajoittaessaan infiniittisyyden rajoittamatonta leviämistä finiittisyyteen Isä on kyennyt saamaan aikaan menetelmän, jolla luodut olennot pakotetaan evolutionaariseen kehitykseen, jossa kuolevaiset joutuvat etsimään Jumalaa ja jossa he joutuvat valitsemaan ikuisen päämäärän tai lopullisen häviämisen väliltä siinä, miten elämänsä järjestävät, miten ajatella, miten tehdä päätöksiä ja mihin arvoihin sitoutua ja samastua.

Jumalan kannalta finiittisyys näyttää olevan väistämätön seuraus ilmeisesti siitä, että hän päätti rajoittaa infiniittisyyden ja täydellisyyden leviämistä kaikkialle. Tuolloin edellytykset aliabsoluuttiseen olemassaoloon oli jo luotu, vaikka Jumala ei vielä olisikaan tehnyt päätöstä siitä, miten finiittisyyteen tulee suhtautua ja miten saada se toimimaan. Se, että finiittisyys saatiin aikaan rajoittamalla täydellisyyttä, on mielenkiintoinen, komplementaarinen tapa nähdä rajallisuus. Toisaalta kokonaisuus ei Jumalan kannalta olisi koossa,

jos olisi olemassa vain infiniittisyys, absoluuttisuus ja kaikkialle levinnyt täydellisyys. Kokonaisuudesta puuttuisi tuolloin finiittisyys, aliabsoluuttisuus ja rajallisuuden tuomien ongelmien ratkaisu. Kokonaisuus on koossa vasta, kun se koostuu sekä finiittisestä että infiniittisestä, ja yhdessä ne muodostavat toistensa vastinparin, jossa infiniittisyys ja finiittisyys käyvät ikuista vuoropuhelua pyrkien toistensa täysimääräiseen ymmärtämiseen. Finiittisyyteen kuuluu kuitenkin, että kokonaisuuden käsittäminen rajallisuudesta käsin on mahdotonta, joskin myös finiittiset persoonalliset olennot voivat saavuttaa täydellisyyden niissä attribuuteissa, joita infiniittinen Jumala edustaa. Infiniittisyyden kannalta finiittisyys on helposti ymmärrettävissä, ymmärtäähän absoluuttinen myös oman absoluuttisuutensa ja äärettömyytensä, joskin luodun kokemuksen kerääminen ja yhdistäminen Luoja-luotu-synteesiksi on tavattoman pitkä ja vaativa prosessi.

Alinta luotua olentoa edustava kuolevainen kuuluu tuohon vuoropuheluun kiinteänä ja hyvin mielenkiintoisena osana kokonaisuutta. Kuolevaiset joutuvat vaeltamaan Isää tavoitellessaan finiittisyyden kaikkien tasojen läpi, ja siten he saavuttavat vertaansa vailla olevan kokemuksen, missä epätäydellinen kehittyä täydelliseksi evoluution kautta hitaasti mutta varmasti. Kun lopulta järjestelmät saavuttavat kukin kerrallaan Valon ja Elämän kauden, evolutionaarisen kehityksen huipun, yhä suuremmat kokonaisuudet astuvat täydellisyyden piiriin ja lopulta hamassa tulevaisuudessa finiittisyydestä tulee infiniittisen Jumalan täydellisyyttä edustava koru. Näin finiittisyys ollessaan osa kokonaisuutta tulee lopulta muuttumaan ominaisuuksiltaan täydellisyyttä eli jumalallisia arvoja – hyvyttä, totuutta ja kauneutta – edustavaksi.

Yhden kuolevaisen kannalta vallitsee sama riippuvuus: osa riippuu kokonaisuudesta ja kokonaisuuden kehitys osasta. Riippuvuuden tunnustaminen kuolevaisen taholta on suuri askel hänen tiellään ymmärtää kosmista moraalialia ja myös omalta osaltaan varmistaa niitä edellytyksiä, joiden perusteella Korkein Olento täydellistyy ja tulee aktualisoitumaan aikanaan. Kosminen moraalialia edellyttää sen ymmärtämistä, että koska on saanut lahjaksi niin paljon, ei voi olla antamatta mitään. Kuolevaisen osalta riippuvuuden tunnustaminen on sen tosiasian tunnustamista, että hänen olemassaolonsa, elämänsä, persoonallisuutensa ja jopa toimiva mielensä ovat infiniittisyydessä elävän Jumalan hänelle lahjoittamia varoja, hänen huostaansa uskottuja omaisuuksia, joita hänen tulee huolella hoitaa. Äärimmilleen vietyinä meillä on täsmälleen kaikki se mieli- ja henkivarustus, joka on itse infiniittisyydessäkin, paitsi että niitä rajoittavat finiittisen maailman lainalaisuudet, joista ajan ja avaruuden otteessa, kausaliteetin vallitessa, evoluutio on kaikkein tärkein.

Tätä taustaa vasten on helppo ymmärtää, miksi mielen hallintaan saattaminen ja henkeen samastuminen on jokaiselle persoonallisuudelle ensiarvoisen tärkeää. Kyseessä ei ole yksilön itsekäs omaa etua tai omaa edistymistä tavoitteleva mielen hallintaan saattaminen sen paremmin kuin oman uskonsa suuruuden mittauttamista sen perusteella, kuinka hyvin hän noudattaa ajallisuudessa niitä arvoja, jotka ovat peräisin ajattomuudesta, itse Isältä. Kyse on täydellisen riippuvuuden tunnustamisesta siinä yhteydessä, jossa persoonallisuudelle on annettu suhteellinen vapaa tahto monien asioiden suhteen ja suvereeni tahto sen suhteen, samastuuko perimmäisiin arvoihin vai hylkääkö ne mahdollisesti ajaen itsensä kosmiseen itsetuhoon ja vaikeuttaen kosmoksen täydellistymistä tältä osin. Jokainen Isän tahtoa vastaan kapinoinut ja menetetty persoonallisuus on aina menetys kokonaisuuden kannalta, sillä jokainen menetys joudutaan kompensoimaan tulevaisuudessa joko toisilla persoonallisuuksilla tai mahdollisesti muilla tavoin, jotka paikkaavat puuttuvat kokonaisuuden täydellistymistä estävät piirteet.

Ihmisen itsellinen omaehtoinen elämä alkaa näyttää noita taustoja vasten lähes täydellistä riippuvuutta osoittavalta elämältä Jumalassa. Mutta kun ymmärtää, että Jumala ei ole vain ulkopuolella vaan meissä sisällä, silloin Jumala on kaikkialla, myös mielessä (Ajatuksensuuntaajana) ja tulee esiin persoonallisuuden mielessä tekemien päätösten kautta, ilmeten entistä paremmin jumaluuden persoonallisuuden ilmitulona finiittisyydessä. Mutta vapaa tahto niissä rajoissa, jotka Luojamme ovat meille antaneet, yhdessä persoonallisuuden kirjoittaman luovan mielen kanssa antaa tuotokseksi jumalallisten arvojen persoonallisen esiintulon ajallisuudessa ja aineellisuudessa. Mielenkiintoista on juuri se, että finiittisyys täydellistyy lukemattomien kuolevaisten persoonallisesti tapahtuvan jumalallisiin arvoihin sitoutumisen kautta, ja tuloksena on finiittisyyden persoonallinen lähestyminen – konvergenssi – kohti persoonallista Jumalaa ja infiittisyyttä.

Evolutionaarisessa elämässä yksilön vapauteen, yksilön vapaan tahdon ilmentymään, liittyy kuitenkin harha, joka unohdetaan – ehkä jopa tietoisesti tai sitä ei haluta asettaa kyseenalaiseksi –, eli voiko yksilön vapaus olla hillitsemätöntä, millään tavalla kahlitsematonta? Voiko yksilön julkitulo olla säännöstelemätöntä, muista täysin piittaamatonta? Voiko oman tahdon toteutus olla muista riippumatonta? Onko sallittavaa yksilön kuriositeettien esilletuonti täysin yhteisön hyväksymien normien vastaisesti? Missä kulkee raja?

Kyse on osan ja kokonaisuuden välisestä suhteesta. Kun jätetään aikatekijä huomiotta, joudutaan väistämättä tekemään se päätelmä, että miten osa toimii,

siten toimii kokonaisuus, ja miten toimii kokonaisuus, siten toimivat osatkin. Osan riippumattomuus kokonaisuudesta on siis suuri harha. Yksilön riippumattomuus toisista yksilöistä on kuvittelua. Persoonallisuuden erakoituminen sosiaalisista suhteista on yksilön kehityksen kannalta traagista, mutta samalla se on menetys koko sosiaaliselle ryhmälle. Ylösnousemuspotentiaalia omaavan kuolevaisen pysyvä irtautuminen jumalallisesta johdatuksesta – itsekäs riippumattomuus kokonaisuudesta – on ikuinen kuolema.

Markkinatalouden periaatteita noudattaen voidaan todeta, että markkinat syntyvät yksittäisten markkinoilla toimivien osapuolten erilaisista näkemyksistä ja kokonaisuus eli markkinat ovat aina riippuvaisia kaikkien osapuolten toiminnasta. Kuten markkinat voivat, siten voivat myös yksittäiset sijoittajat, ostajat ja myyjät, ja kuten yksittäiset sijoittajat, ostajat ja myyjät voivat, niin voivat myös markkinat.

Sama koskee inhimillisiä yhteisöjä, keskittyviä, kaupunkia, kansakuntia ja jopa koko planeettaa. Mutta vielä enemmän, tällainen koordinoituminen, toisiinsa kytkeytyminen – yksilön ja sosiaalisen ryhmän välinen katalyyttinen ilmiö – toimii keskinäisen ymmärryksen voimakkaana kohottajana. Me kaikki pyrimme muodostamaan käsityksemme maailmasta kuten myös saamaan mielikuvat morontiaalisista ja henkisistä maailmoista. Yhden ihmisen henkiymmärryksen kasvu yhdessä tämän tiedon jakamisen kanssa nostaa koko ryhmän hengellistä statusta: vuorovaikutuksessa koko ryhmä saa tavattoman paljon toisten ihmisten tietämyksestä ja ymmärryksestä. Toisaalta yhteisen henkisen omaisuuden kasvu on vuorovaikutuksessa yksilöiden kanssa tasoittaen niitä vaaroja, jotka johtuvat näkemysten kapea-alaisuudesta, vääristymistä ja ennakkoluuloista (1776:1). *Jumalallisen totuuden paljastuksia ei sulje sinetillä mikään muu kuin ihmisen tietämättömyys, kiibkoilu ja abdasmielinen suvaitsemattomuus.* [1768:5] *Lienette huomanneetkin, ettei Mestari koskaan lähetä teitä yksikseen uurastamaan valtakuunnan laajenemisen hyväksi, vaan hän lähettää teidät kentälle aina kaksittain. Ja koska viisautta on supertietämystä, siitä seuraa, että viisauden yhdistyessä sosiaalinen ryhmä, olkoon pieni tai suuri, jakaa kaiken tietämyksen keskenään.* [1776:1]

Mielen ja hengen kehitys

Maallisen elämän aikana kasvu lapsuudesta nuoruuteen, aikuisuuteen, täysi-ikäisyyteen, perhe-elämään ja lopulta vanhuuden kautta siirtyminen fyysisen kuoleman jälkeiseen morontiaelämään on kiihkeän koitoksen ja testauksen kautta. Lapsen mieli alkaa kehityksensä oman erillisyytensä tuntemisena – minuutena – osoittaen uhmaa, jota vanhemmat joutuvat hillitsemään, opettamaan ja kasvattamaan. Minä-käsityksen eli ego-identiteetin syntyy ihmisen mielessä edellyttäen

ainakin jonkinasteista persoonallisuuden toimintaa. Mielen astuessa moraalisten arvojen tunnistamiseen on saavutettu kehitysvaihe, jossa lapsi kasvaa ohjenuoranaan vanhempien ohjaus, ympäröivän maailman opettelu samoin kuin persoonallisen mielen kyky tunnistaa sisäisiä moraalisia lainalaisuuksia. Suuntaajan johdatus alkaa. Tämä mielen ailahteleavuuden jakso jatkuu puberteettiin, ja aikuisuuden kynnyksellä se osoittaa tasaantumista. Tästä eteenpäin, mielen hallinnan perustan ollessa luotu, aikuisuuden aikaansaannokset ovat täysin riippuvia siitä, miten yksilö jatkaa mielen hallintaan saattamistaan ja miten antaa itsensä altistua yhä korkeammille arvoille, joita tavoitella, tuloksena yhä parempi samastuminen henkeen.

Ihmisen fyysinen kehitys alkaa hedelmöityksen hetkestä, jolloin loismaisena vaiheena eletävä sikiövaihe ihmisen elämässä syntyy. Mielen kehityksen kannalta on ratkaisevaa suotuisten fyysisten edellytysten olemassaolo ja fyysisen terveyden vaaliminen. Mieli alkaa tosin toimia ennen syntymää, mutta emme todellakaan tiedä, missä vaiheessa mieli kytkeytyy viiden mielenauttajahengen virtapiireihin. Lienee syytä olettaa, että varhaisimmat kytkennät tapahtuvat siinä vaiheessa, kun aivot alkavat toimia fyysisen sähkökemiallisen toiminnan puitteissa lähinnä automaattisena reaktioita tuottavana elimenä. Onko tuo mieli jotain sellaista, joka vastaa meidän käsitystämme normaalista fyysisen lapsen mielestä? Tuskin. Mutta tuossa vaiheessa mieli käy läpi valtavan muutoksen, joka on äärimmäisen tärkeää tulevaa fyysistä elämää varten: mielestä tulee syntymän jälkeen vähitellen tiedostavasti äidistä erillinen. Eli se, mikä ennen liitti syntyneen mielen äitiin ja joka toimi äidin kautta, saa yksilöllisemmän luonteen. Tämä on se perusta, jossa mieli saadessaan tahdon ja valinnan koulutusta tuottaa keskimäärin kuuden vuoden iässä seuraavan radikaalin muutoksen ihmisen elämään: tällöin osittain persoonallisuutta julkituova mieli kykenee tekemään ensimmäisen moraalisen päätöksensä, tällöin tapahtuu kytkeytyminen kahden viimeisen mielenauttajahengen virtapiireihin, tällöin Ajatuksensuuntaaja laskeutuu ihmisen mieleen, tällöin persoonallisuus alkaa toimia ensi kerran kokonaisuutena, ja samassa yhteydessä syntyy fyysisen kuoleman ylittämiseen kykenevä sielu-alkio, tuolloin vielä toukka-asteella oleva sielu.

Mieli on väliaikainen fyysisen maailman varustus, joka lakkaa toimimasta ruumiin kuolemassa – poikkeustapauksessa jopa ennen fyysistä kuolemaa. Sitä ennen kunkin kuolevaisen tehtävänä on pyrkiä saattamaan mieli hallintaan niin, että persoonallisuuden toiminta on johdonmukaista ja ennustettavaa reaktioiltaan. Tässä fyysisen maailman lainalaisuudet tarjoavat kovan ja intensiivisen koulun, jossa persoonallisuus joutuu vastakkain kahden perustehtävän kanssa: elan-

non hankkimisen ja ikuista elämää koskevan päätöksen kanssa. Fyysisen maailman armottomuus ohjaa väistämättä tyydyttämään perustarpeita, joista ruoka, asunto ja vaatetus ovat ensimmäisiä. Vasta näiden tultua pääpiirteittäin hallintaan kyetään tekemään myös muita asioita. Jos kaikki aika ja energia menee pelkästään ruuan hankintaan ja muihin elämän perustarpeisiin, muihin korkeampiin tavoitteisiin ja tarpeiden tyydytykseen ei jää resursseja.

Mielen hallinnan voi kovin helposti samastaa johonkin itämaiseen tai niistä länsimaiseen elämäntapaan muokattuun oppiin, olipa kyse sitten mietiskelymenetelmistä, joogan ja monien muiden moninaisten menetelmien variaatioista, itsesuggestiosta ynnä muusta sellaisesta, mutta sellaisesta ei ole kyse.

Mielen hallintaan saattaminen ja henkeen samastuminen ovat laajimmassa kehyksissään kaiken kattava kokonaisuus kuvastaen ihmisen nousun eläimellisen olemassaolon alimmilta tasoilta aina finaliittien joukkojen jäseneksi. Vasta tällöin mielen hallintaan saattaminen on saavuttanut sellaisen täydellisyyden, joka on riittävä Isälle ja joka on mahdollistanut sen, että ylösnousevat Jumalan pojat, sinä ja minä, jos olemme sitoutuneet pysyvästi Isän tahdon toteuttamiseen, saamme lopulta ”nähdä Isän”. Tuollainen mielen kehityksen ja henkeen samastumisen tuleva matka on valtava, mutta me voimme jo nyt nähdä sen siintävän majesteettisuudessaan edessämme, kunhan vain maltamme olla kärsivällisiä. Meidän käytettävissämme oleva mieli on alkujaan kovin eläimellinen, kärsimätön, jopa epätasapainoinen ja epäjohdonmukainen. Näistä syistä monessakin suhteessa vapaatahtoinen mieli voi poiketa kauas tai peräti kokonaan meille ennalta laaditulta mutta meidän hyväksyttäväksemme annetulta kehitysuralta tai niiltä vaihtoehtoisilta urilta, joista saamme ylösnousun taipaleen eri vaiheissa valita.

Mielen hallinta ja henkeen samastuminen on tullut täysimääräiseksi vasta näissä kuvatuissa laajoissa puitteissa, mutta tämän artikkelin näkökulma, vaikkakin se juontaa edellä mainitusta lähtökohdasta, rajoittuu tarkastelemaan yhtä vain pienen pientä, joskin tulevaisuuden kannalta äärimmäisen tärkeää taivalta: ihmisen kehitystä eläimellisestä olennosta Jumalaa tuntevaksi olennoiksi. Tuo meidän kannaltamme tavattoman tärkeä taival on fyysisen syntymän ja fuusion välissä. Syynä ovat pari tärkeää seikkaa: 1) tuosta taipaleesta meillä on kaikkein eniten tietoa ja omakohtaista kokemusta ja 2) mielen riittävä hallintaan saattaminen ja henkeen samastuminen ovat fuusion ehdottomia edellytyksiä.

Se, mitä tarkoitan kaiken kattavalla kehityksellä vielä fuusion jälkeen aina finaliittiryhmän jäsenyyteen saakka, on meille joko kokonaan tuntematonta tai ai-

noastaan ilmoitukseen perustuvaa. Lisäksi se on enemmänkin tulevaisuudessa tapahtuvaa kokemuksellista, tiedollista ja henkistä kasvua niihin mittoihin, joita Isän aktuaalinen saavuttaminen edellyttää. Nykyisessä elämämme vaiheessa meidän on tyytyminen kommunikointiin Isän kanssa hänen persoonallisuusvirtapiirinsä kautta – aivan samoin kuin Jeesus lapsuudessaan ja nuoruudessaan aikanaan maan päällä eläessään teki. Toki on olemassa joitakin harvoja, jotka kykenevät luotettavasti kommunikoimaan mielestä mieleen Suuntaajansa kanssa kuten Jeesus siinä vaiheessa, kun hän oli saavuttanut täysimääräisen mielen hallinnan ja samastumisen henkeen.

Kehitystaipale fyysisestä syntymästä fuusioon on tavattoman mielenkiintoinen sen luonnollisen ajankohtaisuuden ja ikuisuuden näkökulmasta katsottuna nykyhetkeen verrattavan läheisyyden vuoksi. Tästä jaksosta kaikkein merkittävin meidän kannaltamme on luonnollisesti syntymän ja fyysisen kuoleman välinen aika, ellei joku kuulu niihin onnellisiin, jotka temmataan suoraan taivaaseen Pojan toimesta fyysisistä kuolemaa kokematta. Tällaiset tapaukset ovat keskuudessamme vielä tuiki harvinaisia, mutta kuitenkin todellisia.

Henkeen samastuminen

Uskonnon tehtävä on kokemusmenetelmän avulla evolutionaarisesti kehittyä Jumalan tuntemisessa, Isän käsitteen kirkastamisessa, hyvyiden ja kauneuden, jumalallisten arvojen esilletuomisessa. Jeesuksen menetelmä elää ihmisen evolutionaarinen elämä oli juuri kokemuksellinen menetelmä (2076:5). Myös henkiymmärrys kasvaa evolutionaarisen kokemusmenetelmän avulla. Useimmiten se on hidasta etenemistä niin, että kasvun kohde, ihminen itse, ei edes ole tietoinen kasvustaan kuin vasta jälkeenpäin, ja vain harvoin tapahtuu suuria henkiymmärryksen harppauksia. Turvallisinta onkin juuri vaivalloinen mutta hitaudessaan niin luotettava päätöksestä toiseen etenevä henkiymmärryksen kasvu.

Jumalan me löydämme hengellisen ymmärryksen antamien johtolankojen avulla, mutta lähenemme tätä sielun ymmärrystä rakastamalla kaunetta, tavoittelemalla totuutta, olemalla uskollisia velvollisuuttamme kohtaan ja palvomalla jumalallista hyvyttä. Mutta kaikista tässä mainituista arvoista rakkaus on oikea opas todelliseen ymmärrykseen. [2076:5] Niin myös henkeen samastumiseen.

Henkeen samastuminen on samaa kuin henkeen perustuva usko, joka pyrkii persoonallisuuden päätösten kautta hengellistämään kehityksessä olevan sielun. Henkeen samastuminen, hengen uskonto, vaatii ponnistelua, kamppailua, risiriitaa, uskoa, päättäväisyyttä,

rakkautta, lojaalisuutta ja edistymistä. [1729:6] Henkeen samastuminen on päätös osallistua ihmisen kehityksessä kaikkein järjestyttävimpään ja valloittavimpaan kokemukseen: *henkilökohtaiseen totuudenetsintään; älylliseen löytämiseen liittyvien vaarojen kohtaamisen synnyttämään iloon; päätökseen ryhtyä tutkimaan henkilökohtaiseen uskonnolliseen kokemukseen liittyviä realiteetteja; henkilökohtaisen voitonriemun tuottamaan ylimaalliseen tyydytykseen saadesaan todellisuudessa todeta, että hengellinen usko on voittanut älyllisen epäilyn, epäilyn ollessa voitettu rebellisin keinoin koko inhimillisen olemassaolon suurimmalla löytöretkellä: kun ihminen itselleen ja omana itsenään etsii Jumalaa ja löytää hänet.* [1729:5]

Yksinkertaistettu kuvaus mielen hallintaan saattamisesta ja henkeen samastumisesta

Ohessa on esitetty nelikenttää käyttäen kaksiulotteinen kaavio. Pystyakselilla on henkeen samastumisen laadullinen mitta: joko vähän tai paljon. Vaaka-akselilla on vuorostaan mielen hallintaan saattaminen vastaavalla laadullisella mitalla mitattuna: joko vähän tai paljon. Näin ollen kullekin nelikentän solulle voidaan antaa sitä kuvaavat omat karakteristiset piirteet (kuvio 1).

Kuviossa 2 on esitetty vaihtoehdot reitit henkeen samastumiseen ja mielen hallintaan saattamiseen. Reitti voi kulkea voimakkaan uskonnollisen uran kautta samoin kuin älyn ja järkeilyn kautta. Myös kaikki vaihtoehdot näiden väliltä ovat mahdollisia.

Ihmisen syntymä on asetettavissa nelikentän vasempaan alareunaan ja fuusio oikeaan yläreunaan. Fyysinen kuolema on jossain tuossa välissä, esimerkiksi kuvion 3 mukaisesti. Niiden onnellisten osalta, jotka temmataan suoraan taivaaseen, fyysisen kuoleman läpikäyntiä ei ole ja tavoite henkeen samastumisessa ja mielen hallintaan saattamisessa on saavutettu. Tuolloin kuolevainen on suorittanut kaikki psyykkiset kehät kuvion 4 mukaisesti.

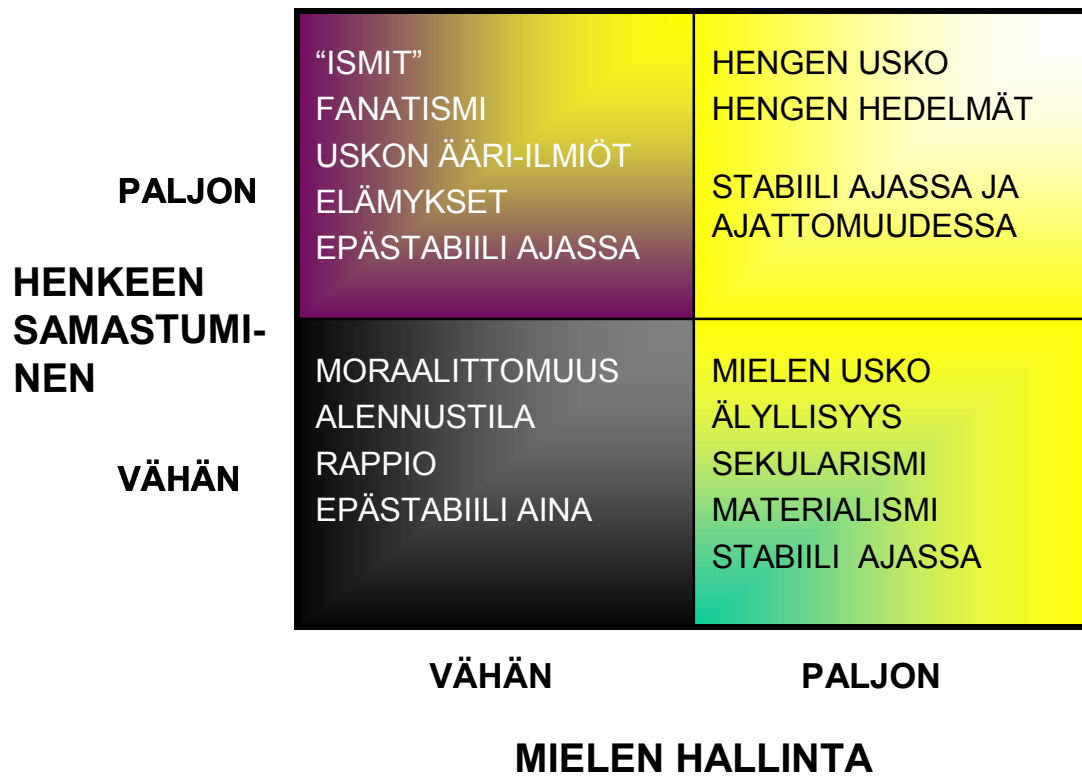
Loppusanat

Tähän sopii hyvin kiteytys *Urantia-kirjasta*:

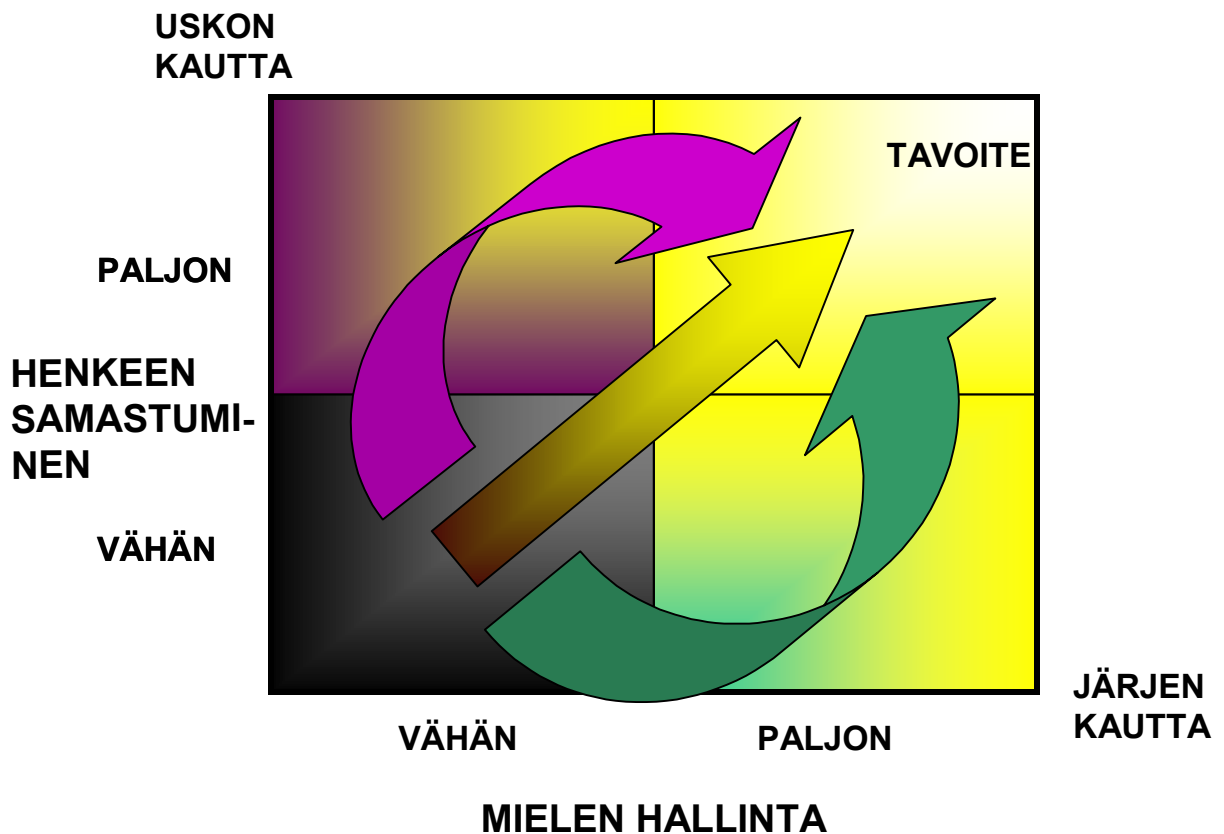
Süspä, lapseni, jos olette syntyneet hengestä, olette ikiajoiksi vapautuneet sellaisen elämän itse tajuamastanne orjuudesta, joka vaatii itsensäkieltämistä ja varuillaanoloa liban halujen suhteen, ja teidät tempaistaan hengen riemulliseen valtakuntaan, mistä johtuen tuotte päivittäisessä elämässänne spontaanisti esille hengen bedelmiä, ja hengen bedelmät ovat sitä, mikä on olennaisinta korkeammantyyppisessä nautittavassa ja jalostavassa itsehillinnässä, niistä voi jopa sanoa, että ne ovat korkeinta, mitä kuolevainen voi maan päällä saavuttaa – todellista itsensä hallitsemista. [1610:3]

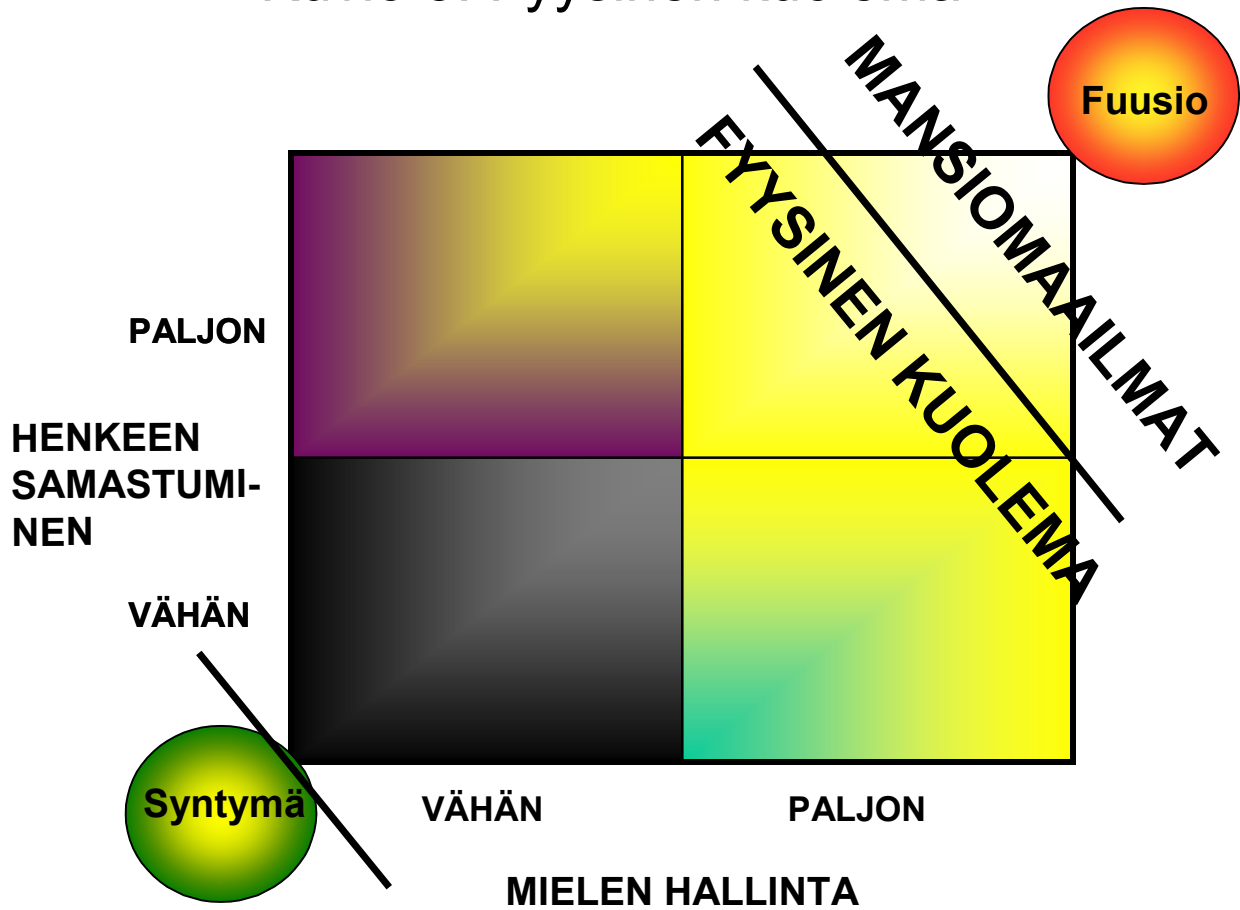
Kuvio 1: Nelikentän ominaisuudet

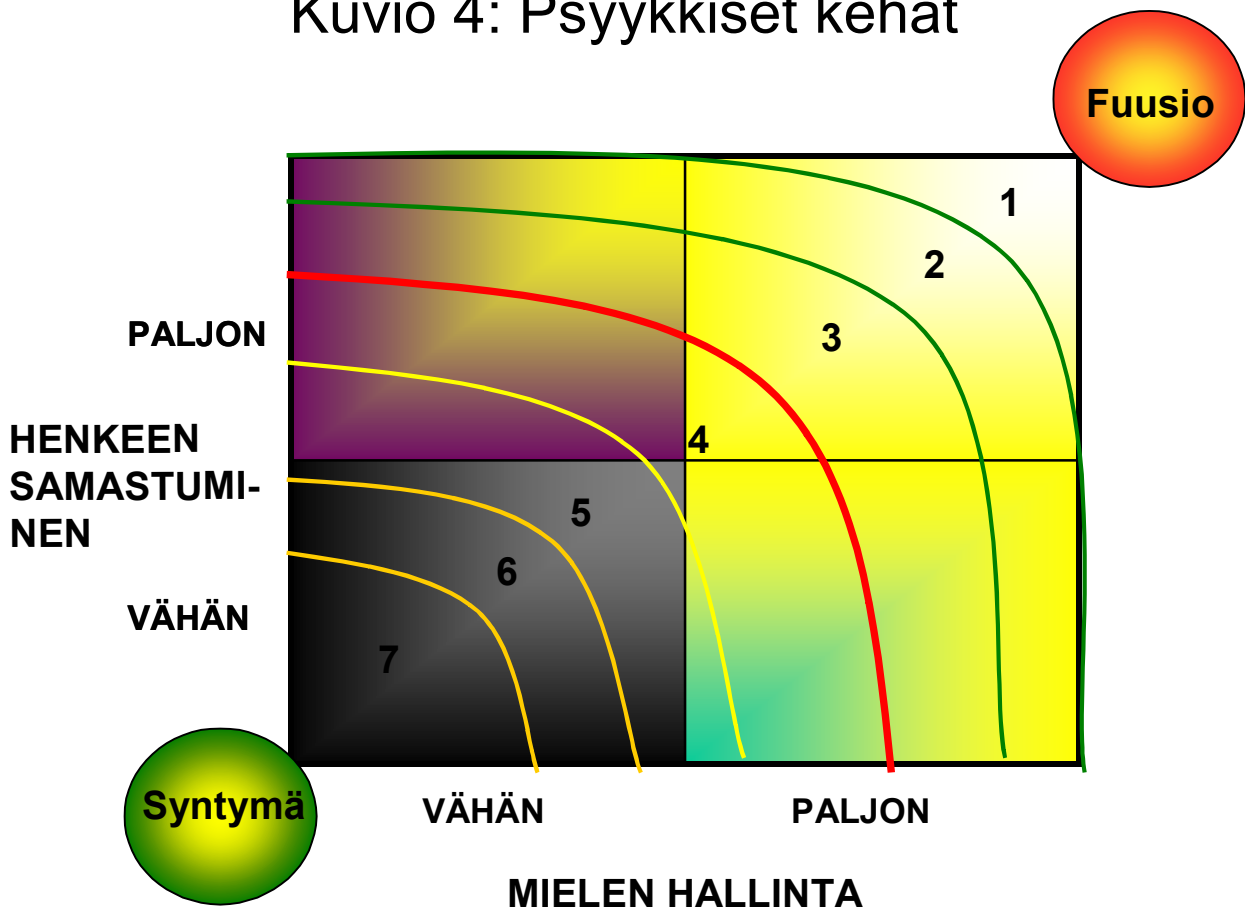
Kuvio 2: Reitit

Kuvio 3: Fyysinen kuolema

Kuvio 4: Psykkiset kehät

Mitä ihmisen kasvu on ollut ja miten se on tässä ajassa mahdollista?

RAIMO KUJALA

Olen poiminut otteita *Urantia-kirjasta* sen veran, että keskusteluille saataisiin taustaa.

Eläinperäisen ihmisen eteneminen nykyihmiseksi on meistä valtava harppaus, vaikka kosmiset auttajamme usein tietämistään syistä ihmettelevätkin meidän hidasta ja pelokasta etenemistämme.

Runsas vuosimiljoona sitten ilmaantuivat yht'äkkisesti mesopotamialaiset ihmisen kantanisäkekäät, suoraan istukallisten nisäkkäiden pohjoisamerikkalaisesta puoliapinalajista polveutuneet jälkeläiset. Ne olivat vilkkaita, pieniä luontokappaleita ja pituudeltaan vajaan metrin mittaisia. Niillä oli kämmentä vasten kääntyvä alkeellinen peukalo, ja niiden isovarvas toimi varsin kätevästi tarttumavarpaana. Tästä ajankohdasta eteenpäin kehittivät ihmistä edeltäneet lajit toinen toisensa jälkeen tätä kämmentä vasten kääntyvää peukaloa samalla, kun niiden isovarpaan tarttumiskyky asteittain heikkeni. Myöhemmillä apinalajeilla tarttumaisovarvas säilyi, mutta ne eivät koskaan kehittäneet sentyyppistä peukaloa kuin ihmisellä on. [703:5]

Maailmassa on vielä tiedemiehiä, jotka eivät usko evoluution ohjaavan ihmisen kehitystä. Voisiko tähän olla syynä se, että *Urantia-kirjan* evoluutio eroaa tieteen evoluutiokäsityksestä sillä, että se esitetään kirjassa hyppäyksellisenä? Tätä eivät edes kaikki maailman tieteentekijät ole kyenneet ymmärtämään, ja osaa vaivaavat erilaisten uskontojen ja ismien dogmaattiset opit, eikä plasman luovutus varmasti tee asiaa yhtään helpommaksi tutkijoille.

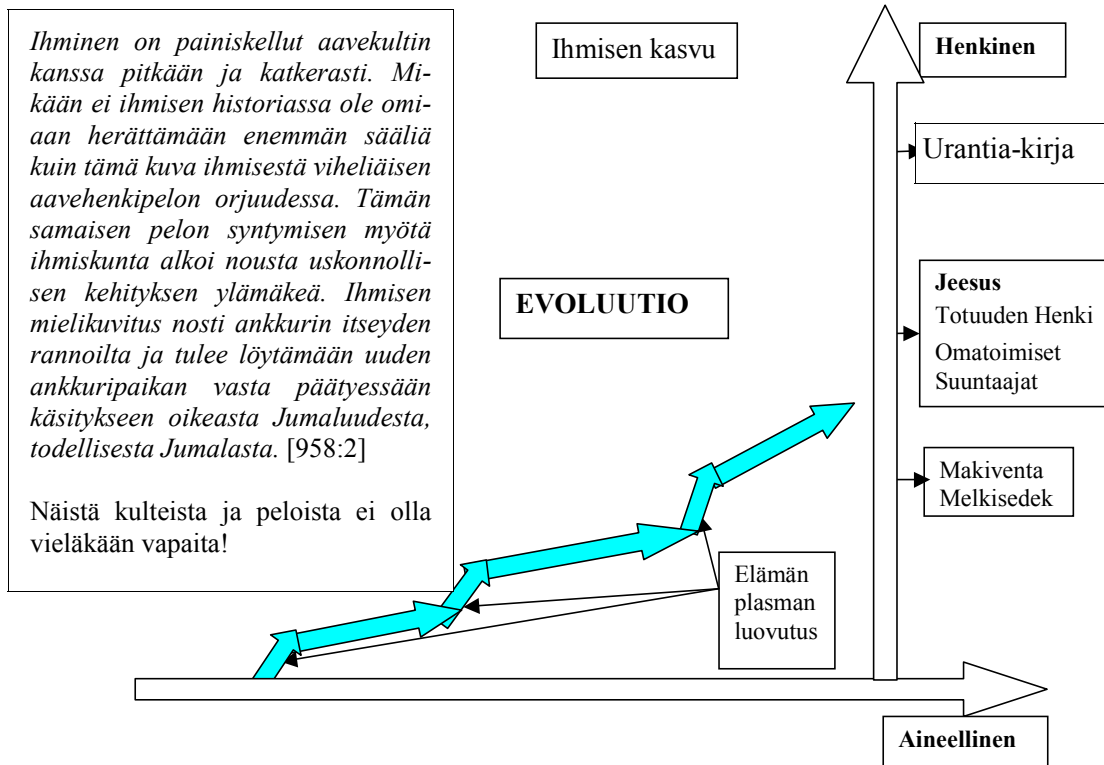
Kun ihmisen evoluution planetaarinen kulku on saavuttamassa biologisen lakipisteensä, näyttämölle ilmaantuvat aina Aineellinen Poika ja Tytär eli Aatami ja Eeva lisäämään rotujen edelleen kehittymistä konkreettisesti tähän tarkoitukseen omaa oivallisempaa elämänplasmaansa luovuttamalla. Tällaisen Aatamin ja Eevan planeettapäämajaa nimitetään tavallisesti Eedenin puutarhaksi, ja heidän henkilökohtaiset serafinsa tunnetaan monastikin "puutarhan ääninä". Nämä serafit ovat verrattomaksi arvoksi Planetaarisille Aatameille heidän kaikissa hankkeissaan evolutionaaristen rotujen fyysiseksi ja älylliseksi kohentamiseksi. Sen jälkeen kun Aatami oli Urantilla rikkonut sopimuksensa, jätettiin planeetalle muutama tällainen serafi, ja heidät osoitettiin Aatamia seuranneiden

vallanpitäjien palvelukseen. [437:2; korostus kirjoittajan]

Aineellisen tason yläpuolella toimiva Urantian hallitus jatkoi toimintaansa Melkisedekien johdolla, mutta välitön fyysinen yhteys evolutionaarisiin rotuihin oli katkennut. Planeettaprinssin ruumiillisen esikunnan saapumisen kaukaisista ajoista lähtien, koko sen ajan, jonka Van ja Amadon toimivat, aina Aatamin ja Eevan saapumiseen asti planeetalle oli ollut sijoitettuina universumihallituksen fyysisiä edustajia. Mutta aatamilaisen rikkomuksen myötä tämä yli neljäsataaviisikymmentätuhatta vuotta jatkunut järjestelmä päättyi. Hengellisillä toimikentillä enkeliainuttajat jatkoivat ponnistelujaan yhdessä Suuntaajien kanssa kumppaistenkin työskennellessä sankarillisesti yksilön pelastamisen hyväksi. Mutta mitään kokonaisvaltaista suunnitelmaa, joka olisi tähdännyt laaja-alaiseen maailman hyvinvointiin, ei esitetty maan kuolevaisille ennen kuin Makiventa Melkisedek saapui Abrahamin päivinä. Makiventa Melkisedek laski Jumalan Pojan voimalla, kärsivällisyydellä ja arvovallalla perustukset epäonnisen Urantian edelleen kohentamiselle ja hengelliselle kuntoutukselle. [852:5]

Kasvaminen sinänsä on kirjamme ilmoituksen mukaan mielenkiintoinen. Et voi aiheuttaa kasvua, vaan antaa sille suotuisat olosuhteet. Paras olosuhde luodaan ylentämällä tahtomme Isän tahtoon. Se jos mikä vaatii elävää uskoa. Jos olet tässä asiassa vilpittön, kasvat ja rakkautesi kasvaa voimalla, jota voit vain ihmetellä. Aktiivinen täytyy olla, että Isän tahto toteutuu.

Ihminen ei voi aiheuttaa kasvua, mutta hän voi tarjota sille suotuisat olosuhteet. Kasvu on aina tiedostamatonta, olipa se fyysistä, älyllistä tai hengellistä. Rakkaus siis kasvaa. Sitä ei voi luoda, valmistaa tai ostaa, vaan sen pitää kasvaa. Evoluutio on kosminen kasvumenetelmä. Sosiaalista kasvua ei voi saada aikaan lainsäädännöllä, eikä moraalista kasvua ole aikaansaataavissa ballintoa parantamalla. Ihminen voi valmistaa koneen, mutta sen todellinen arvo pitää juontaa ihmisen kulttuurista ja henkilökohtaisesta arvostuksesta. Ainoa ihmisen antama panos kasvun hyväksi on hänen persoonallisuuksiensa sisältyvien kaikkien kykyjen liikkeelle pano, elävä usko. [1097:4; korostus kirjoittajan]

Kaaviokuva ei anna täydellistä tietoa plasman luovutuksista eikä henkisen puolen kasvun vauhdittamista ilmoituksista. Se antaa kuvan siitä, miten kasvu on tapahtunut evoluution alaisuudessa ja miten sekä aineellista (plasmalla) että henkistä (ilmoituksilla) kasvua on joudutettu.

"Isän ihmislapsilla on kaikilla yhtäläinen kapasiteetti aineellisten siunausten vastaanottamiseen; siksi hän antaa fyysisiä hyvyksiä ihmisten lapsille heitä erottelematta. Mutta kun kysymys on hengellisten lahjojen antamisesta, ihmisen kapasiteetti näiden jumalallisten antimien vastaanottamiseen asettaa Isälle rajoituksia. Vaikkei Isä katsokaan henkilöön, hengellisten lahjojen antamisen osalta häntä rajoittavat silti ihmisen usko ja tämän halukkuus pitäytyä aina siihen, mikä on Isän tahto." [1831:2] Mieleen liittyvä tahtotoiminnan vapaus on ratkaiseva!

Kun ihmisen kehitystä evoluution edetessä on autettu niin aineellisella kuin henkisillä alueilla, ei voi olla pohtimatta nykyisen ihmisen aineellista olemusta. Tarvitaanko jatkossakin korkeampien olentojen plasmaa silloin, kun mahdollisesti nykyihmisen biologinen evoluutio on lakipisteessä? Olisimme fyysisesti tilassa, jossa kasvua ei voi tapahtua. Mahdollista se olisi, mutta ei todennäköistä. Perusteluina voin todeta, että hermostomme korkeimmasta osasta, aivoista, ei ole käytössä kuin murto-osa, joten aineellinen puolemmme riittää vielä edessä olevaan kasvuun. Tuntuu siltä, että aivokapasiteettimme on fyysisiltä ominaisuuksiltaan kehittynyt, varautunut, vastaanottamaan henkisen kasvumme, jos vaan sitä on tulossa. Tiedämme, että mieli lepää aivojemme sähkökemiallista mekanismeista vasten, ja kun henkisellä alueella etenem-

me, tarvitaan aivojen käyttämätön osa, reservi/fyysinen valmius, kasvumme takaamiseksi.

Edellä oleva *Urantia-kirjan* lainaus vahvistaa ajatusta sillä, että aineellisia siunauksia kaikki ihmiset saavat erottelematta. Henkisellä puolella tulevat kapasiteetiongelmien vastaan. Jos ei ole uskoa, joka on kasvun perusta, ei toteuta Isän tahtoa; tällöin kasvuun ei ole suotuisia olosuhteita. Silloin ei pysty toimimaan yhteistyössä Isän osasen, Suuntaajan, kanssa. Kasvu on myös tahdostamme riippuvaista ja hyppäyksellistä.

Tiedettä ylläpitää järki, uskontoa usko. Vaikkei uskonto järkeen perustukaan, se on kuitenkin järjestetty; vaikka se onkin logiikasta riippumatonta, vankka logiikka sitä kuitenkin rohkaisee. Uskontoa ei voi ravita edes ihanteellinen filosofia, vaan itse asiassa uskonto on tieteen obella juuri tällaisen filosofian lähde. Uskoa, ihmisen uskonnollista ymmärrystä, voi varmuudella ohjata vain ilmoitus, sitä voi varmuudella kohottaa vain kuolevaisen omakohtainen kokemus yhdessä henkeä olevan Jumalan suuntaajaläsnäolon kanssa. [1137:6; korostus kirjoittajan]

Mutta totuudesta ei voi koskaan tulla ihmisen omaisuutta, ellei hän harjoita uskoa. Tämä on totta siksi, etteivät ihmisen ajatukset, viisautta, etiikka ja ihanteet nouse milloinkaan korkeammalle kuin hänen uskonsa, hänen ylevin toiveensa. Ja kaikki tällainen todellinen usko perustuu syvälliseen mietiskelyyn, vilpittömään itsekritiikkiin ja myönnytyksiä tekemättö-

mään moraaliseen tietoisuuteen. *Usko on henkistyneen luovan mielikuvituksen innoituksen lähde.* [1459:5; korostus kirjoittajan]

Evankeliumi selkeyttää uskoamme, ymmärrystämme ja kasvuamme. Mielessämme tapahtuva henkistyminen on takuu mielen hallintaan ja hengellisyyden portista läpi pääsemiseen.

Johannes kysyi Jeesuselta: "Mestari, mikä on taivaan valtakunta?" Ja Jeesus vastasi: "Taivaan valtakunta koostuu näistä kolmesta perusasiasta: ensiksikin, Jumalan suverenisuuden tosiasian tunnustaminen; toiseksi, usko siihen totuuteen, että itse on Jumalan poika; ja kolmanneksi, usko siihen, että ihmisen korkein halu, halu täyttää Jumalan tahto ja halu olla Jumalan kaltainen on todellinen. Evankeliumiin sisältyvä hyvä sanoma on se, että uskon avulla jokainen kuolevainen voi saada nämä kaikki pelastuksen perustekijät." [1585:7; korostus kirjoittajan]

Kasvu, niin kuin olen muistuttanut, vaatii ennen kaikkea uskoa, jotta saamme luoduksi kasvun edellytykset. On muistettava, ettemme saa olla hengellisesti laiskoja. Usko on henkilökohtaista, joten sen vaaliminen vaatii työtä, etsimistä ja dynaamista luovuutta. Aito uskonto takaa edistymisen. Uskonto ei saa sisältää edes pyhyidenpelkoa, joka estää terveen järjen käytön.

Todellisen tiedon ja totuuden välillä ei koskaan vallitse ristiriitaa. Ristiriitaa saattaa kylläkin esiintyä tiedon ja ihmisen uskomusten välillä, uskomusten, joita värittää ennakkoluuloisuus, joita vääristää pelko ja joita hallitsee kammo joutua kasvokkain aineellisten seikkojen selville saamisen tai hengellisen edistymisen mukanaan tuomien uusien tosiasioiden kanssa. [1459:4; korostus kirjoittajan]

Lopuksi lainaan kirjastamme viisauden mobilisoinnin, jolla muistutan arvoisaa lukijaa keskustelun tärkeydestä. Keskustelu pitää meitä luovana, tekee kasvusta yhteisen matkan ja estää ajattelun vääristymistä. Keskustelu parantaa myös ihmisen ja elämän ymmärtämistä sekä syventää ja ruokkii sosiaalista kanssakäymistä.

2. Sielujen liitto – viisauden mobilisointi. – – Yhden ihmisen mieli lisää näin hengellisiä arvojaan sitä tietä, että se saa paljon toisen ihmisen ymmärryksestä. Näin ollen ihmiset rikastuttavat sieluaan tehdessään kumpikin omasta hengellisestä omaisuudestaan yhteistä omaisuutta. Tällä samalla keinoin ihmisellä on niin ikään mahdollisuus välttyä aina uhkaavalta vaaralta, joka on hänen taipumuksensa sortua näkemyksen vääristymiseen, ennakkoluuloiseen subtautumiseen ja abtaaseen arviointiin. Pelko, katens ja omahyväisyys ovat torjuttavissa vain olemalla läheisessä yhteydessä muihin ajatusmaailmoihin. [1776:1; korostus kirjoittajan]

The Urantia Book – äänikirja uudessa muodossa

Urantia-kirjan englanninkielinen ääniteversio on julkaistu nyt myös MP3-muodossa, ja koko kirja luettuna mahtuu aiempien 96 kasetin sijaan seitsemälle MP3-disketille.

Uuden äänikirjan hinta on vain 40,- euroa + postikulut, ja sitä voi tilata Urantia-säätiön Suomen-toimistosta. Kuunteluun voi käyttää soveltuvin ohjelmin (esim. Windows Media Player) varustettua tietokonetta tai sellaista CD- tai DVD-soitinta, joka soveltuu MP3-muodossa tallennetun äänen kuunteluun. Vanhoissa soittimissa ei yleensä ole tätä ominaisuutta.

Säätiön Suomen-toimistosta saat aina myös *Urantia-kirjan* kaikilla julkaistuilla kielillä (englanti, suomi, ranska, espanja, hollanti, venäjä, korea, liettua), Cd-rom-version ym.

Tilaukset ja tiedustelut: Urantia Foundation
Luhtikyläntie 712
16300 ORIMATTILA
Puhelin: (03) 777 8191
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Miksi aika kuluu?

Aikaa voidaan pitää yksinkertaisena ilmiönä tai suurena mysteerinä riippuen siitä, miltä kannalta asiaa katsotaan. Meidän on helppo ymmärtää, mitä fysikaalista tai kemiallista ilmiötä muut perusyksiköt kuten pituus tai lämpötila mittaavat. Mutta mitä aika mittaa ja mitä se on?

Pituutta mitataan metrimittalla ja aikaa kellolla. Kellot eivät kuitenkaan todellisuudessa mittaa aikaa vaan liikettä ja nopeutta. Rannekello mittaa kvartsikiteen värähtelytaajuutta, aurinkokello maan pyörimisnopeutta ja kalenteri maapallon kiertonopeutta aurinگون ympäri.

Aika on olemassa, koska ympärillämme oleva maailma muuttuu koko ajan. Aika pysähtyy, jos kaikki liike pysähtyy. Ilman liikettä maailmamme kuitenkin lakkaisi olemasta, koska taivaankappaleiden ja atomien osasten liike pitää kaiken radallaan ja koossa. Aika on siis avaruuden osasten liikettä. Aika on suhteellista, koska liikkeen nopeus riippuu siitä, minkä pisteen suhteen sitä mitataan ja koska kaikkien prosessien nopeus riippuu olosuhteista.

Tässä mielessä aika ei ole perusyksikkö vaan johdannaisyksikkö, joka syntyy liikkeestä ja nopeudesta. Aika on erittäin kätevä ja käytännöllinen työkalu, jonka avulla tapahtumat ja peräkkäiset hetket voidaan laittaa järjestykseen. Aika ei kuitenkaan ole neljäs ulottuvuus, jossa voidaan liikkua vapaasti kuten kolmessa muussa ulottuvuudessa. Liike on myös muiden perusyksiköiden takana: sähkövirta on elektronien liikettä, valovoima on fotonien liikettä, lämpötila on atomien värähtelyä ja massa on aineen hitautta, kun sitä liikutetaan. Pituus kertoo liikkeen matkan ja aine määrä liikkuvien yksiköiden kappalemäärän.

Aikakone on jo keksitty, mutta se toimii vain yhteen suuntaan eli aina eteenpäin. Melkein kaikilla on tällainen aparaatti kotona. Voimme testata sitä laittamalla toisen tomaatin kahdeksi viikoksi pöydälle ja toisen jääkaappiin. Jääkaapissa tomaatin aika kuluu hitaammin, ja se näyttää kahden viikon päästä paljon nuoremmalta kuin pöydällä ollut tomaatti, koska matala lämpötila hidastaa kemiallisten reaktioiden nopeutta.

Samanlainen illuusio saadaan näkyviin myös kahden tarkan kellon avulla. Toinen kello laitetaan lento-

koneeseen ja toinen jätetään maahan. Kun kone palaa lennoltaan, niin aika näyttää kuluneen koneen kellon mukaan hitaammin. Lentokoneen suurempi liike painovoimaketäessä on hidastanut fysikaalisten prosessien nopeutta; kyse on siis kinetiikasta eikä ajasta.

Valon nopeudessa liike ja niin myös ”aika” pysähtyvät kokonaan. Valo etenee vakionopeudella kaiken kattavassa gravitaatioketäessä, kuten ääni ilmassa. Tähän kenttään taivaankappaleet, eli aine, synnyttävät kuoppia. Näissä kuopissa gravitaation paine puristaa aineen kasaan, atomin osasten kiertonopeus hidastuu ja näin myös aika hidastuu.

Auringossa gravitaation paine ja lämpötila muuttavat aineen energiaksi. Mustassa aukossa ja matalassa lämpötilassa energia muuttuu takaisin aineeksi ja energian eri muodoiksi, jotka voivat vapautua aukkojen törmäyksissä. Gravitaatio ei ole vetovoima, vaan sen virtaus työntää aineen yhteen ja sen paine laajentaa avaruutta; tähän ei tarvita pimeää energiaa. Törmätessään aineeseen gravitaatio muuttuu lämmöksi, joka synnyttää mm. avaruuden 3 kelvinin taustäteilyn.

Kelloa ei saa käymään taaksepäin eikä vanhentunutta tomaattia saa tuoreeksi, koska fysikaalisten ja kemiallisten reaktioiden luonnollista suuntaa on vaikea muuttaa. Junnu Vainio oli oikeassa laulaessaan: ”Aika entinen ei koskaan enää palaa”. Meillä ei siis ole huolta aikamatkailun syy-seuraus suhteiden häiriöistä, koska nykyhetki on ainoa olemassa oleva ja ollut aika. Luonnon prosessien nopeuden muutoksilla mehu voidaan muuttaa hetkessä viiniksi, mutta ajassa emme voi matkustaa muuta kuin mielessämme, koska aika on illuusio.

Aika kuitenkin kuluu, koska maailmamme muuttuu koko ajan, eli muutos on syy ja aika on sen seuraus. Jatkuva muutos on erittäin hieno asia, sillä ihmismieli valitsee mieluummin epävarmuuden kuin yksitoikkoisuuden aiheuttaman pitkästymisen. Suhteellisuusteorian mukaan aika kuluu nopeammin hitaammin liikkuvassa kappaleessa. Kumma kyllä, myös ihmismielessä aika nopeutuu, kun vuodet lisääntyvät ja fyysinen vauhti hidastuu.

Antti Roine
Ulvila 30.1.2005

Mikä on mieli?

PERTTI LEINONEN

ESITELMÄ TALVIPÄVILLÄ 29.1.2005

Tarkastelun kohteena on Urantia-ilmoituksen paljastus mielestä ja miten se liittyy siihen kokonaisuuteen, jonka kuolevainen ihminen muodostaa.

Meillä jokaisella on itsessämme tietoisuuden tila, jota kutsumme tajunnaksi. Olemme psykofyysinen kokonaisuus, jossa asuu, toimii ja ohjaa Universaalisen Isän lahjoittama esipersonallinen henki. Jos ihminen jaetaan toiminnallisiin osiinsa, voimme ottaa lähtökohdaksi sen määritelmän, jonka *Urantia-kirja* esittää meille Esipuheessa sivulla 8. Siinä kerrotaan universaalisen todellisuuden ilmenevän ihmisen kokemuksessa seuraavilla tasoilla:

1. Ruumis.
2. Mieli.
3. Henki.
4. Sielu.

Lisäksi tulee meidän persoonallisuutemme, joka ei ole mitään edellä mainituista mutta yhdistää kaikki edellä mainitut, jolloin meistä, aineellisista kuolevaisista, muodostuu ainutlaatuisia olentoja maailmankaikkeudessa. Persoonallisuus on ainoa meille annettu muuttumaton Universaalisen Isän lahja jatkuvassa, muuttuvassa luodun kokemuksessa, ja se yhdistää kaikki muut yksilöllisyyden osatekijät (9:1).

Lähtekäämme siis tarkastelemaan lähemmin mieltä: mistä saamme sen, mikä on sen tehtävä meissä ja miten sen käy, kun siirrymme kuoleman jälkeiseen olotilaan.

Luodun mielen maailmat ovat peräisin yksinomaisesti Kolmannesta Lähteestä ja Keskuksesta; hän on mielen lahjoittaja. [102:8]

Jumalallinen Suuntaaja voi asua ihmismielessä vasta, kun mieltämme ovat Äärettömän Hengen mielitoiminta ja hengellinen työskentely käsitelleet (102:8). Mieli on siis mukana meissä jo syntyessämme, ja sen lahjoittaa meille Äärettömän Hengen puolesta paikallisuniversumimme Nebadonin Äiti-Henki eli Kristus Mikaelin puoliso. Mieli on se osa meistä, joka sijoittuu aineellisen ruumiimme ja sen yllä lepäävän hengen, esipersonallisen Ajatuksensuuntaajamme väliin. Eli mieli muodostaa yhdyssiteen aineellisten energioiden ja hengen välille. Ilmoitus mainitsee kiinnostavasti, ettei puhdas henki tarvitse mieltä, sillä henki on tietoista, tunnistavaa ja älyllistä, siis jollain tavalla mielellistä (102:2).

Meitä myös varoitetaan tekemästä vääriä johtopäätöksiä oman mielemme jumalallisuudesta. Vaikka sen lahjoittajan alkuperä on Jumaluuden Kolmannessa Persoonassa, emme saa kuvitella kaikkien mielemme ilmiöiden olevan jumalallisia. Älytoimintamme on

niin tiukasti aineellista ja eläinperäistä, että on parempi tulkita mielemme liikkeitä pikemminkin alitajunnasta lähteviksi impulsseiksi kuin ajatella niitä jumalallisiksi viesteiksi, vaikka niitäkin esiintyy. *Täydellisyys on luonnossa, mutta luonto ei ole täydellinen.* [103:3]

Havainnollistaakseni ajatuskulkuani voisin verrata olemustamme laivaan, jossa itse alus vastaisi aineellista kehoamme, kapteeni miehistöineen edustaisi mieltämme ja laivaan astunut luotsi olisi itse Suuntaaja, jonka antamien kompassisuuntien mukaan alusta navigoidaan karikkoisella saaristoväylällä. Ehkä tämä karkea ja yksinkertainen vertaus ilmentää ainakin sitä, kuinka ratkaisevan tärkeässä asemassa laivan kapteeni ja ammattitaitoinen miehistö ovat matkan onnistumiselle. Joskus käy kuitenkin niin, että kapteeni tai ruorimies on eri mieltä luotsin kanssa oikeasta suunnasta eikä tottele annettuja ohjeita, jolloin seuraukset ovat tuhoisia.

Myös mieli ja perityt psyykkiset ominaisuutemme kuten luonteenpiirteet (älykkyys, temperamentti, tahdonvoima, kiinnostus tiettyihin asioihin jne.) muodostavat kokonaisuuden, sen viitekehyksen, jossa tietoinen toimintamme tapahtuu. Vanhemmitamme saamamme geeniperimä määrää hyvin pitkälle suorituskykymme rajat. Hyvä kasvatusta ja suotuisa ympäristö voivat edesauttaa mahdollisuuksiemme täysimääräistä toteutumista, mutta ne eivät voi lisätä perimäämme mitään sellaista, mitä siinä ei ennestään jo ole. Sen sijaan kasvatuksen puutteet ja vaikea ympäristö voivat vähentää mahdollisuuksia saavuttaa luontaiset rajat. Tässä lienee syy, miksi Urantian ilmoituksen antajat pitävät niin merkityksellisinä hyvää rodullista perimää ja perhettä, jossa ovat molemmat vanhemmat kasvattamassa lasta. Tämä kahden oman vanhemman perhemalli ei tahdo useinkaan kestää nyky-yhteiskunnassamme lapsen aikuisikään varttumiseen asti, mikä on mielestäni huono asia lapsen kannalta, vaikka kuitenkin joskus pienempi paha kaikkia osapuolia ajatellen.

Tämän päivän yhteiskunnassamme on äärimmäisen riskialtista puhua mitään rotuun viittaavaa yksilön tai jonkin suuremman ryhmän ominaisuuksia tutkittaessa. Enkä usko, että vielä pitkään aikaan on mahdollista käsitellä julkisuudessa tämäntapaisia asioita, jotka herättävät niin suuria tunnemyrskyjä. Tästä on hyvänä esimerkkinä pääministerimme **Matti Vanhasen** professori-isä, joka antoi viime syksynä lausunnon tutkimuksesta, jossa käsiteltiin keskimääräisen älykkyuden ja yhteiskunnallisten olojen keskinäistä riippuvuutta toisistaan. Kyseessä oli kansainvälisessä tiedeyhteisössä julkistettu tutkimus, joka Suomessa aiheutti valta-

van mediakohun ja oli viedä **Tatu Vanhasen** oikeuden eteen syytettynä rasismista.

Mielen tehtävät

Kun käymme tarkastelemaan kuolevaisen olennon mieli-ilmion ominaisuuksia, olisi hyvä ensin tutustua siihen, mitä tehtäviä se hoitaa ihmisen kokonaisuudessa. Mieli on sana, joka tulee vastaan lähes kaikissa elämäämme liittyvissä asioissa. Kysymme usein, onko jossain mieltä. Tällöin me usein ajattelemme, onko jossain järkeä. Järki on mitä ilmeisimmin mielen eräs ominaisuus samoin kuin sisäänrakennettu luovuus ja tarkoitushakuisuus. Mielellä on monta ulottuvuutta tai ominaispiirrettä, ja *Urantia-kirjassa* on valtavasti mieleen liittyviä määreitä, jotka kertovat eri universumitasoilla olevien olentojen yhteisistä mieliominaisuuksista. Kiinnostavaa ja valaisevaa on se, mitä kirja kertoo mielen pyrkimyksistä eli siitä, mitä mieli tavoittelee:

1. *Aineellisten mekanismien luomista.*
2. *Kätkeytyksen salaisuuksien löytämistä.*
3. *Etäisten paikkojen tutkimista.*
4. *Mentaalisten järjestelmien laatimista.*
5. *Viisautta osoittavien päämäärien saavuttamista.*
6. *Henkitasojen saavuttamista.*
7. *Jumalallisten määränpöiden – korkeimman, perimmäisen ja absoluuttisen – tavoittamista. [483:2–8]*

Edellä olevasta voimme päätellä mielen olevan se käynnistävä voima meissä, joka on sivilisaation kehitykselle välttämätön. Se on sisäinen virike ja yllyttäjä, joka saa meidät liikkeelle mitä erilaisimpiin hankkeisiin. Ilman sen inspiroivaa toimintaa tuskin viikingit olisivat lähteneet retkilleen Islantiin tai Kolumbus ylittämään Atlanttia, vaikka skeptikot varoittivat putoamisesta maailman reunalta tuntemattomuuteen. Puhumattakaan uuden ajan saavutuksista avaruuslentoineen ja yleensä tieteellisestä tutkimustyöstä kuten myös filosofian ja uskonnollisen ajattelun edistysaskeleista.

Mieleen sisäänrakennettu ominaisuus on myös mahdollisuus tuottaa elävälle luotuidentiteetille sopiva käyttöväline, jossa se voi toimia. Tämä koskee sekä eläimiä että kuolevaisia eri kehitystasoilla aina lopullisuuden saavuttajiin asti (483:9).

Kosmisen mielen yhteistyö ja mielenauttajabenkien hoiva kehittävät kehittyvälle ihmisolennolle sopivan fyysisen tomumajan. [483:11]

Ulkoinen habituksemme heijastaa täällä aineessa tiettyssä määrin persoonallisuuttamme, mutta vain rajoitetusti. Morontiamailmassa persoonallisuutemme hahmo on huomattavasti lähempänä todellista, ja ylemmillä henkitodellisuuden tasoilla vastaavuus lieenee täysimääräinen. Kiinnostava tieto on myös se, että melkein kaikilla henkiolennoilla on muoto, joka vastaa joka suhteessa omaa fyysistä kehoamme. Vailla muotoa ovat kirjan mukaan mm. fuusioitumattomat Ajatussuuntaajat, Yksinäiset Sanansaattajat, Inspiroidut Kolminaisuushenget, Äärettömän Hengen

Henkilökohtaiset Avustajat, Gravitaatioansaintajajat ja Transsendentaaliset Kirjurit, mutta on myös muita mainitsemattomia tyyppejä.

Henki suunnittelee ja mieli rakentaa sen kehon, jossa vietämme lyhyen maallisen elämämme ajan. Kuinka tämä näkyy käytännössä, onkin sitten toinen asia. Meillä on mahdollisuus panna prosessi liikkeelle ja tarkkailla kehittymistä ja lopputulosta – elämän ihmettä –, mutta emme ole ”onneksi” tietoisia mielen rakennuspuuhista lapsen kasvaessa äitinsä kohdussa. Minusta näin maallikkona sikiön kehitys vaikuttaa enemmänkin automaattiselta tapahtumasarjalta, solujen jakaantumiselta, mutta onhan suunnitelman kuitenkin täytynyt olla olemassa ja jonkun täytynyt ohjata rakentamista, kun sitä tarkemmin ajattelee.

Miten käy mielelle, kun poistumme täältä

Entä mitä mielelle tapahtuu, kun saavumme maallisen elämämme ehtoopuolelle ja kun aikamme on täysi elämänsuunnitelmamme mukaan ja valmistaudumme siirtymään rajan toiselle puolelle? *Urantia-kirja* kertoo siitä seuraavasti:

3. Fyysinen (eli ruumiin ja mielen) kuolema. Kun ihmisolento joutuu kuoleman otteeseen, Suuntaaja jää mielen linnoitukseen, kunnes tämä lakkaa toimimasta järjen mekanismina, eli jokseenkin siihen hetkeen saakka, jolloin mitattavissa olevat aivoenergiat lopettavat rytmiset elämänsykeensä. Tämän hajoamisen jälkeen Suuntaaja poistuu katoavasta mielestä aivan yltä koruttomasti kuin se sinne vuosia aikaisemmin saapui ja astuu taipaleelle, joka vie sen Uversan kautta Diviningtoniin. [1230:2]

Kaikki mielen osa-alueet eivät kuitenkaan tuhoudu kuolemassa vaan jatkavat olemassaoloaan eloonjääneessä sielussa. Osa mielen sisältämistä kokemuksellisista arvoista siirtyy Suuntaajan haltuun, ja paikallisuniversumissa säilyvät tallenteet siitä, miten ihminen eli lihallisen elämänsä, ja tämän lisäksi vielä tulevat tietyt elävät rekisteröinnit serafeista Universaaliin Sensoreihin ja aina Korkeimpaan Olentoon asti. Suuntaajan erotessa kumppanistaan se on valmistanut mielestä kaksoiskappaleen, jonka se vie mukanaan. (1236:3)

Eräs mieleen liittyvä käsitys, joka kertoo sen elinkaaresta, on **Anna-Maija Rahkolan** kirjassa *Muutosten aika (The Time of Changes)* (ISBN 951-99719-5-5) sivulla 48:1, josta seuraava siteeraus:

Kun ihminen kuolee, tämä sielu yhdessä Jumalan sirusensa, persoonallisuutensa ja identiteettinsä kanssa lähtee mansiomaailmoihin ja saa siellä uuden kehon, joka on valmistettu tuon tason aineesta. Tuo sielu ei tule takaisin tähän maailmaan, mutta ihmisen kuollessa jäljennös hänen mielestään menee Ylimmälle Olennolle, ja jos sillä on vielä opittavanaan läksyjä, asioita, jotka voidaan oppia maan päällä, syntyy uusi persoonallisuus, jonka mielenä on tämän mielen jäljennös.

Jos asia on näin, se selittää hyvin ne ns. ”entiset elämät”, joista on monilla muistoja ja joita voidaan saada esiin piilotajunnasta ja tutkia hypnoosissa pa-

luttaen ihminen aikaan ennen syntymää. Menetelmään on käytetty tietäkseni myös terapiamenetelmänä, kun halutaan löytää selitys ja poistaa esimerkiksi joitakin pelkotiloja, joiden sanotaan johtuvan ”aikaisempien elämien” tapahtumista.

Varmaan moni meistä on tavannut alan tilaisuuksissa ihmisiä, joiden kanssa syntyy keskustelua juuri tästä ilmiöstä, joka aiheuttaa turhaakin vastakkainasettelua. Kyseistä ilmiötä ei voi kiistää eikä lakaista maton alle, vaan sille täytyy löytyä jokin selitys, joka olisi uskottava. Onhan se monen uskonnollisen tai filosofisen suuntauksen kantava periaate. Näitä ovat esimerkiksi buddhismi, hinduismi, joogafilosofia, teosofia ja monet nykyiset ns. uususkonnot. Itsekin pidin sitä oikean ja vakuuttavan tuntuksena nuorempana ennen tutustumistani Urantia-ilmoitukseen. Ihmisen psyyksessä on eräänlaista vetoa tähän suuntaukseen sen oikeudenmukaisuuden takia ja siksi, että se tarjoaa jatkoaikaa ihmisen maalliselle elämälle, eräänlaisen uuden mahdollisuuden. Syvempi tarkastelu kuitenkin paljastaa sen näköalattomuuden ikuisuuskyseksessä eikä kerro meille tämän kaiken vaivannäön tarkoitusta ihmisen syvimpiä tunteita tyydyttävällä tavalla.

Urantia-ilmoitushan jättää tarkoituksella muutamia

kysymyksiä avoimeksi tai ei kerro ihan kaikkea, mitä tapahtuu kuoleman hetkellä fyysisen ja morontiaalueen välillä. Se kuitenkin sanotaan, että monia kiinnostavia asioita liittyy kuoleman ilmiöön, mutta meidän tasollamme, siis fyysisellä, ei siitä voi saada todennukaista käsitystä, ja siksi siitä ei voida kertoa eivätkä ilmoituksenantajat myöskään antaneet siihen lupaa. Eli meidän on löydettävä vastaukset, jos sitä haluamme, omaa järkeä käyttäen ja etsien niitä muista tietolähteistä. Ko. ilmiöllä tuskin kuitenkaan on ratkaisevaa hengellistä merkitystä kehityksellemme, vaikka se kiinnostaakin monia etsijöitä.

Pääosa mielestämme on siis meille väliaikainen rakennelma, kuin rakennustelineet, jotka puretaan, kun rakennus, siis sielu, on rakennettu niin valmiiksi kuin se tässä elämässä on mahdollista ennen lähtöhetkeä morontiamailmaan. Mielen tehtävänä on kuitenkin toimia ratkaisevan tärkeänä linkkinä ruumiin ja hengen välillä. Sen ylevä tarkoitus on olla elämämme aikana tietoisuutemme koti ja tahtotoiminnan keskus, kun rakennamme pala palalta kuolematonta sieluamme Suuntaajamme kanssa ja näin varmistamme ikuisuuteen johtavan elämänuran toteutumisen.

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 10. - 12.6.2005

Hauholla Lautsian lomakeskuksessa

Lisäyksiä edellisessä lehdessä olleeseen ohjelmaan:

Aamunavauksista vastaa *Raimo Kujala*.

Lauantaina 11.6.

09.25 – 09.45 Ihminen kokemuksellisesti edistyvä-
nä luotuna (*Erja Kalenius*)

09.45 – 10.05 Henkiapu ihmisen edistymisessä
(*Kari Kippo*)

Iltapaneeli päivien tematiikkaa sivuten saunojen jälkeen.

Sunnuntaina 12.6.

09.25 – 09.50 Päätöksenteko ja sivilisaation edistyminen (*Matti Tossavainen*)

Pro gradu: Urantia-kirjan ihmiskäsitys

Humanistinen tiedekunta hyväksyi toukokuussa 2005 pro gradu -tutkielmani *Urantia-kirjan ihmiskäsitys* arvosanalla magna cum laude approbatur. Noin puolitoista vuotta kestänyt projekti on nyt ohi, ja voin todeta iloisena, että minulla oli riittävästi aikaa tehdä työni huolella ja suurella antaumuksella.

Panostan gradussani *Urantia-kirjan* ihmiskäsityksen ohella *Urantia-kirjan* syntyhistorian kuvaamiseen ja kirjan ideologian tarkasteluun kristillistä taustaa vasten. Varsinainen analyysini käsittelee ruumiin, mielen, persoonallisuuden, Ajatuksensuuntaajan ja sielun olemusta ja tarkoitusta ihmisyden kokonaisuudessa. Käyn läpi ihmisen jokaisen osatekijän huolellisesti ja kattavasti mutta käyttämättä kuitenkaan *Urantia-kirjan* erityisterminologiaa.

Toivon, että graduni voisi ainakin Suomessa toimia eräänlaisena keskustelunavauksena *Urantia-kirjan* olemukseen ja ideologiaan. Jospa *Urantia-kirjaan* perustuva akateeminen tutkimus kannustaisi asiallisiin ja hedelmällisiin tätä

kirjaa käsitteleviin artikkeleihin tai jopa akateemisiin jatkotutkimuksiin! Graduni päätarkoitus on kuitenkin toimia johdantona *Urantia-kirjaan*, jotta kirjaan perehtymättömät ja aidalla istujat voisivat voittaa lepokitkan ja avata sielunsa virvoitukseksi sinisen tiiliskiven uudella innolla.

Graduni löytyy sähköisessä muodossa Helsingin yliopiston verkkosivuilta, josta sen voi esimerkiksi tulostaa tai tallentaa omalle PC:lle tai Macille. Alla oleva linkki osoittaa kyseiseen verkkopalveluun, josta graduni pitäisi löytyä helposti. Mikäli tietokoneelle pääseminen on ylivoimaista, gradun voi myös pyytää nähtäväksi Humanistisen tiedekunnan kirjaston (Topelia, Unioninkatu 38) henkilökunnalta, jolloin sen voi kopioida omaan käyttöön.

Osoite verkkopalveluun: <http://ethesis.helsinki.fi/>

Jyri Härkönen

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperäncatu 2 A 84, 90100 OULU. Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437 reijo.hamari@luukeku.com

Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO. Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@kolumbus.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj. Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073;
040 763 0917 h.anna.h@luukeku.com

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413

Tuula Parviainen (03) 674 3226

Pekka Nurmela 0400 803 478

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO. Puh. (09) 809 2160;
040 727 8714 martti.vanninen@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147

Seppo Niskanen (09) 694 7989; 040 526 8283

Leena Kari (09) 445 883

Jouni Nurmi 050 343 4310

Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj. Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ. Puh. (03) 367 7038;
050 595 1942

Jäsenet:

Raimo Kujala (03) 373 8656; 040 586 4154

Anja Vuori (02) 822 3043

Pertti Leinonen (09) 852 1992

Rauni Välikangas (016) 356 0557; 040 7713732

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Kalevi Eklöf (09) 879 9474; 040 830 1200

Paula Mannerjoki 040 735 0025

Aimo Hiltunen 040 900 9005

Matti Tossavainen (09) 873 2255

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2005 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15:00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

17.9.2005	Sope Ryhänen	avoin
8.10.2005	Jorma Salojärvi	Isä meidän
5.11.2005	Pentti Lehtelä	Opetuslasten persoonallisuus, osa 4
3.12.2005	avoin	avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu 30.8. alkaen joka toinen tiistai parittomina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan toista osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (4.9., 2.10., 30.10., 27.11., 11.12.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Emil Halmeen tie 1 (vanha nimi: Erik Bassentie 1), ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Rajja Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajja Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Könntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.